

КЪДЕ СА ВСИЧКИТЕ БОЖИИ ДЕЦА ?

Дейвид Уилкерсън
1969

Апостол Павел написа: „Така самият Дух свидетелствува заедно с нашия дух, че сме Божии чада” (Римляни 8:16).

„Божии чада”. Често използваме тази фраза, за да опишем себе си като вярващи. Но аз мисля, че използваме тези думи толкова лековато, без въобще да разбираме силата и дълбочината на тяхното истинско значение.

Какво означава да си Божие дете? Това означава просто да зависиш от Бог – тоест да си „неспособен да съществуваш или функционираш без чужда помощ; да си контролиран от друг”. Божият дете знае, че не може да контролира живота си. Неспособно е да функционира без ежедневната помощ от Бог. То живее, изцяло зависейки от Бог за всичко.

Разбира се аз говоря тук за духовните деца. В света не съществуват „зависещи” хора, защото грешниците са независими. Те гледат на себе си като на хора, които са постигнали много в живота, и които „могат”. Проповядват, че това, което умът може да измисли, може да бъде постигнато – че човек може да направи всичко, стига да има правилно отношение на ума. Франк Синатра популяризира тяхната водеща песен: „Направих го по моя начин!”

За съжаление днес и в Божия дом има много малко Божии чада. Църквата е наводнена от всякакъв вид книги за самоусъвършенстване. Много от тях говорят за това, че трябва да вземеш нещата в свои ръце: да спечелиш победата над себе си, съмненията, страха и самотата. Но в крайна сметка всички те са част от тенденцията на плътта да избегне пълната зависимост от Самия Бог!

Много хора в църквата днес вярват, че ако имат правилната формула, могат сами да разберат всичко за себе си и да разрешат своите проблеми. Такова отношение казва: „Боже, Ти ми даде добър ум! Аз ще обмисля старателно този проблем! Зная, че ако направя това правилно, ще мога да разреша всеки свой проблем”.

Това послание за самоусъвършенстване също се проповядва и от амвоните ни. Служителите обещават: „Ако можеш да си го помислиш, значи можеш да го направиш. Ако кажеш твоето благословение, вече можеш да го изискаш. Просто изговори думите в съществуване!” Възлюбени, това послание е нищо друго, освен хуманизъм – едно его-центрирано, его-удовлетворяващо „евангелие на егото”! Хиляди проповедници се опитват да научат хората как да се справят с проблемите си, но това не е възможно без помощта на силата на Исус Христос!

Когато наскоро бях в молитва, Святият Дух ми каза: „Дейвид, къде са всичките Божии чада?“ Всъщност Той ми казваше: „Толкова малко са останалите Божии чада, толкова малко са зависещите. Къде са вярващите, които днес живеят напълно зависими от Мен?“

Исус постави едно дете сред Своите ученици и даде на църквата едно сериозно откровение за Своето сърце!

В един момент Исус намери Своите ученици да спорят помежду си. Те искаха да знаят: „Кой от нас ще бъде най-великият в Твоето царство? Кой от нас ще управлява най-много градове и ще бъде най-продуктивен за Теб? Кой от нас ще седне отдясно Ти и отляво Ти?“ „А Той повика едно детенце, постави го посред тях, и рече: Истина ви казвам; ако се не обърнете като дечицата, никак няма да влезете в небесното царство“ (Матей 18:2-3).

Това, което Исус направи, беше невероятно, шокиращо и мъдро. Той погледна лицата на хората, които вече бяха повярвали – това беше група хора, която търсеше думите на вечен живот – и ги призова към пълен обрат във взаимоотношението им към Него. Фразата, която Той използва тук - „ако се не обърнете“, на гръцки език означава „докато не революционизирате мисленето си!“.

Това, което Исус казваше, беше: „Забравете за това, кой е най-великият! Докато напълно не промените начина си на мислене за това как трябва да ходите с Мен, вие дори няма да влезете в Царството!“

Голям брой християни прекарват живота си, мислейки за небето и копнеейки да отидат там.

Но много от тях напълно ще го пропуснат, защото не са научили самия урок, на който Исус се опита да научи Своите ученици тук. Вярвам, че Той казва: „Не мислете за небето – за това как ще управлявате, царувате и ще правите велики неща във вечността, докато първо не се научите как да ходите в този живот. В противен случай, дори няма да стигнете до там!“

"... И не станете като малките деца " (Матей 18:3)

Тази сцена е един от най-силните уроци с нагледни обекти в Божието слово. Въпреки това ние пропускаме нейната най-голяма значимост!

Христос разкри тук една силна истина. Той ни каза: „Трябва да преосмислите взаимоотношението си с мен – трябва да се върнете към детското си отношение към Мен!“

След като го прочетох, аз определено не искам да се върна към емоциите от детинските ми години. Виждам ги в моите прохождащи внуци: егоизъм („Мое е, мое е!“), упоритост („Не, не!“), и ревност. Бог да ни помага, ако се връщаме към нещата, които виждаме в малките деца! Това ще докара пълен хаос.

Но когато Исус говори за това да бъдем като децата, Той няма предвид една единствена детска характеристика. Той има предвид нещо далеч по-голямо – и това е човешкото състояние на детето.

За някои посланието на Исус в този пасаж се отнася за това да имаме доверие. Те казват: „Исус иска от нас да Му се доверяваме като малките деца”. Но доверието няма нищо общо с човешкото състояние на детето.

Например десет месечният ми внук Елиът не е способен да се доверява на някого. Той просто не знае какво означава доверие. Когато е гладен, той има само едно оръжие на разположение - белите си дробове! Той може само да плаче. Елиът не се доверява; той по-скоро е напълно зависим. Това е неговото човешко състояние. Той зависи от своите родители, независимо дали им се доверява или не.

Исус наблегна на нашето състояние – на пълната ни безпомощност, а не на доверието, вярата или невинността. Детето, което Той доведе и остави сред Своите ученици, трябваше да бъде огледало на собствената им безпомощност - не само на духовната, но също и естествената, човешката такава.

Безпомощността е неспособността да защитиш себе си. Исус казваше на Своите последователи: „Погледнете това малко момченце! То е напълно незащитно! Не е способно само да се справи с живота – то трябва да бъде облечено и нахранено! И това е картина на самите вас! Вие трябва да видите себе си незащитни, подобно на това малко момченце!”.

Съгласен съм, че трябва да се научим да се доверяваме на Бог, и че без вяра не е възможно да Му угодим. Всъщност ние трябва да растем и да станем духовно зрели мъже и жени. Трябва да изоставим детинските неща. Не бива повече да бъдем деца в своето разбиране.

Но никога през живота си не бива да напускаме човешкото си състояние на детска зависимост! Бог иска от нас да се виждаме като напълно, абсолютно неспособни да се справим с този живот, опитвайки се сами да разберем и да се погрижим за нещата. Трябва да видим, че сме в едно напълно безпомощно положение!

Как бихте описали израилтяните при Червеното море, освен като безпомощни? Те бяха обградени от всяка страна от неприятелите си и нищо не можеха да направят, за да променят това. Само любящия Бог Отец можеше да направи изходен път за тях. Те нямаха вяра; тръгнаха напред, само защото Мойсей имаше вярата, чрез която морето се раздели. Те бяха деца, напълно безпомощни!

Цар Аса и Израел бяха напълно безпомощни срещу етиопците. Армия, наброяваща един милион души, и триста колесници маршируваха срещу тях при Мариса. Писанието казва, че Аса извиква към Господа: „Господи, безразлично е за Тебе да помагаш на мощния или на оня, който няма никаква сила; помогни нам, Господи Боже наш, защото на Тебе уповаваме, и в Твоето име идем против това множество... да не надделее човек против Тебе.” (2 Летописи 14:11).

„И Господ порази етиопяните пред Аса и пред Юда” (стих 12). Чуйте молитвата на Аса: „Господи, ние сме безпомощни. Не можем да направим нищо. Силата е изцяло Твоя – мъртви сме, ако не ни помогнеш!”

Днес Господ ни казва: „Останаха ми малко деца. Те говорят за Мен и пеят за Мен всяка седмица на църква, но когато се намират в трудност, те не зависят от Мен!”

„Ако те съблазни ръката ти или ногата ти, отсеци я... И ако те съблазни окото, извади го и хвърли го” (Матей 18:8-9).

В продължение на много години съм търсил откровение за този пасаж. Знаем, че Библията е против самоосакатяването. А най-широко разпространеното тълкувание е: „Ако ръцете ти се протегнат към греховни неща или краката ти те водят към нечестиви места, тогава спри – отрежи тези практики от живота ти. Ако очите ти гледат похотливо, тогава спри, независимо на каква цена!”

Все пак вярвам, че това, което Исус казва тук, означава много повече. То е свързано с урока, който Исус ни учи в този, същия контекст: Той порицава самостоятелните ни усилия. Всичко, което Той иска да ни покаже, е нашата безпомощност!

Той ни казва: „Ако ръката ти се опитва да се справи с проблема, т.е. ако вземеш нещата в твоите ръце, тогава спри незабавно! Ако краката ти бягат нетърпеливо, опитвайки се да разрешат проблема ти, спри се! Ако окото ти погледне към някого или нещо за помощ, мъж или жена, които считаш за отговор на твоята молитва, тогава на всяка цена спри да гледаш човек с това отношение и веднага извади този начин на мислене!”

В миналото аз постъпвах по подобен начин в "Предизвикателство за Тийнейджърите". Един мъж веднъж дари къща на служението ни и ние я продадохме, за да купим постройка в Бруклин. Около шест месеца по-късно, аз се намирах в сериозна финансова криза – нуждаехме се от около \$5,000. Аз седях в офиса си и си мислех: „На кого да се обадя?” Изведнъж в ума ми името на човека се появи и аз си помислих: „Той ни даде къща за \$55,000!”

Казах на сътрудника си: „Обади му се по телефона. Ще вземем нашите \$5,000!” десет минути по-късно моят колега се върна, провесил нос. Каза ми: „Никога досега през живота ми не съм бил така вербално критикуван!” Тогава, вместо да падна на колене, аз казах: „Със сигурност ще намерим друг човек, който може да ни помогне!”. Аз не се молах, аз мислех!

О, колко много е наранен Бог, когато продължаваме да търсим някой или нещо, различно от Него, за да разрешим проблемите си! Мислим си: „Това е моята мечта! Ако само премина през този момент, всичко ще бъде разрешено!” И така ние обикаляме, търсейки отговорите със своите ръце, крака и очи, но нашият Бог ни казва: „Престани! Спри! Това ме обижда!”

Исус ни показва ясно, че има сериозни последици, когато се опитваме да осъществим различни неща, без да разчитаме на Него. Той ни казва, че това ще ни струва вечния ни живот!

„Какво?“ - казваш ти. „Трябва ли да се моля за всичко? Трябва ли да завися от Бог за всичко?“ Да! Това е детско смирение! Такова е смирението на едно дете! То означава да прекараш остатъка от живота си, казвайки: „По-добре е да живея в пълна зависимост от Господа, отколкото да бъда хвърлен в ада, опитвайки се да направя нещата по свой начин!“ „по-добре е за тебе да влезеш в живота куц или недъгав, отколкото с две ръце или с две нозе да бъдеш хвърлен във вечния огън“ (Матей 18:8).

Ето още едно сурово предупреждение от същия пасаж:

„А който съблазни едно от тия малките, които вярват в Мене, за него би било по-добре да се окачеше на врата му един воденичен камък, и да потънеше в морските дълбочини.“ (Матей 18:6).

Божие слово ясно се противопоставя на всяко малтретиране на децата. Но Исус не говори тук за малтретиране на деца. Отново, в този контекст Той казва, че е престъпление спрямо Бог, когато някой поучава, че като хора ние сме себе достатъчни. Той предупреждава за лъжеучителите, които ще нанесат вреда на младите вярващи с всяко евангелие, което угажда на любовта и волята на егото.

Пастирите днес трябва да произвеждат християни, които не зависят от силата на плътта. А вместо това обръщат своите детски сърца от пълната зависимост от Бога и ги насочват към самомотивацията и самоуважението! Исус каза, че е по-добре тези хора никога да не бяха се раждали.

Учителите на съвременното послание за благоуспяване са увредили едно цяло поколение. Те са поставили препъни камъни пред хиляди вярващи, убеждавайки ги да търсят цялата добрина и благословения на грижовния Отец, без да споменават нищо за задълженията на ученика, тоягата и дисциплината, които са част от това да си възлюбено дете.

Ако си родител, твоята грижа към децата ти се изразява в това да им даваш добри неща, но се грижиш за тях и като ги дисциплинираш. Баща ми казваше: „Това ме нарани повече, отколкото нарани теб“. Той имаше предвид неща от физическата област. Но в духовната област, неговата дисциплина беше спасение за децата му!

Точно в този момент ти може да си под тоягата на Господната дисциплина. И ако е така, това не е защото си съгрешил, а защото Бог те обича. Неговата любов мотивира всичко това да ти се случва!

Стойки до детето в средата беше Богът на вселената!

Учениците обичаха Исус. Те направиха изповед пред Него: „Ние вярваме, че Ти си синът на живия Бог“. Въпреки това аз се чудя дали те бяха уловили тази истина преди Исусовото възкресение.

Святият Дух се занимаваше с мен, докато подготвях това послание. Той ме попита: „На кого се молиш толкова много? За кого пееш толкова много? Чие дете си ти?”

Аз Му казах: „На Теб, Господи. Ти си Богът на вселената”.

Той ми отговори: „Не забравяй това!”.

Скъпи светии, това направо ме удари! Тогава осъзнах, че това е ключът към пълната зависимост! Ако уловите този ключ, няма да ви е необходим списък с неща, които ви гарантират тази пълна зависимост, като: „Доверявам ли се, както би трябвало да правя? Наистина следвам ли Неговото слово?”

Това трябва да се запечата в ума ви и душата ви: „Аз наистина съм едно безпомощно дете. Но аз съм Божие дете! Вечният Създател Бог е моят Отец – Той управлява Вселената. Аз съм дете на Отец ми, Който знае всичко и контролира всичко”.

Ето тук служението на Святия Дух става толкова славно: Той първо свидетелства с нашия дух, че сме Божии чада. Но след това отива по-далеч, като разкрива, че ние сме и „наследници на Бога и сънаследници с Христос” (Римляни 8:17).

Докато слушате това послание, за вас няма да е проблем да признаете състоянието си на безпомощност. Вероятно сте безработен. Когато погледнете към бъдещето, всичко ви изглежда безнадеждно. Може би с готовност ще се идентифицирате с едно безпомощно дете. Можете да кажете: „Да, това съм аз – неспособен да се справя с дълговете си, ръцете ми са вързани, не мога направя нещо да се случи!”

Но там, до детето и сред учениците, стоеше Друг, Един, Чиято ръка беше върху рамото на детето. Бог стоеше там – Бог в Христос! И аз не се съмнявам, че детето се качи на скута на Господаря и Го прегърна, изпитвайки пълен мир и покой. Вижте, децата лесно познаха кой беше Исус – те Му пееха Осанна!

Всъщност всички ние сме безпомощни деца, но сме деца на Всемогъщия Бог, Създателят на Вселената!

Зависимостта не е само да признаеш колко си безпомощен, тя също е да гледаш колко могъщ е твоят Отец!

Зависимостта от Бога означава следните три неща:

1. Да посветиш себе си на Божията абсолютна сила.
2. Да се покориш на Неговата воля.
3. Да Го чакаш да се задейства на Неговото подходящо време и начин.

Познавате ли християнин, който е в състояние на паника? Да кажем, че вие го попитате: „Вярваш ли, че Бог има силата да те избави?“ Вероятно той ще ни отговори така: „Да, Бог има цялата необходима сила. Нищо не е невъзможно за Него!“.

А след това го попитате: „Вярваш ли, че Той се грижи за теб, че Той те обича?“ Отговорът му може да бъде: „Аз не съм най-добрия християнин. Направил съм някои грешки. Но да, вярвам, че Бог ме обича и че Той Го е грижа за това, което се случва с мен“.

И най-накрая го питате: „Ако вярваш, че Той има цялата власт, и че се грижи за теб, защо винаги си толкова раздразнителен, паникьосан и страхлив?“

Приятелят ти ще отговори: „Защото нищо не се случва! Нещата се влошават и аз съм на ръба на голямо бедствие! Тези, които говорят за доверие в Бог имат работа. Те не са в моето състояние, не знаят какво ми е! Тъкмо възвръщам надеждата си, и тя се изпарява. Всичко се сгромолясва!“

Причината много хора да изгубят надеждата си е в това, че те са преминали от безнадеждност към безнадеждност, без да видят другата Личност в тази история – Този, Който е поставил ръката Си върху рамото на детето!

В този живот ще имаме трудности. Не само нечестивите страдат, но и „много са неволите на праведния“ (Псалм 34:19). И преминавайки през тези изпитания, в крайна сметка, ти или ще намразиш Бога, или изцяло ще се предадеш на Неговата грижа.

Възлюбени, Святият Дух е дошъл точно за такива времена. Той е дошъл не само да те пази чист, но и да те пази от бедствие. Той е изпратен да те ръководи и напътства през всичките изпитания, кризи и безнадеждни ситуации.

„Внимавайте да не презирате ни едно от тия малките, защото ви казвам, че техните ангели на небесата винаги гледат лицето на Отца Ми, Който е на небесата.“ (Матей 18:10).

Като че ли мястото на този стих е в някоя малка песничка от неделното училище: Всяко дете има ангел пазител. Не се съмнявам, че това е така. Но Исус ни казва толкова много повече тук! Той ни говори: „Не презирайте тези, които като децата, са спрели сами да търсят отговори. Те напълно са се предали на Моята грижа. И техният Отец има армия от ангели, които ще направят необходимото за тези хора!“

Святият Дух ще разпали вярата ти в Божията вяроност!

Бог не винаги ни води през лесния път. Както беше вярно за вярващите евреи, този път включва много трудности и страдания: „Припомняйте си още за първите дни, когато, откак се просветихте, претърпяхте голяма борба от страдания“ (Евреи 10:32).

Това вярно ли е за живота ви? Вие напълно последвахте Исус, предавайки се изцяло на Него; и Неговата светлина се появи във вас! Тогава изведнъж за вас настъпи време на голямо страдание. Проблемите и изпитанията започнаха да се трупат!

Вие бяхте „опозорявани“ (стих 33). Животът ви стана представление за пред целия свят, картина на страдание и пример за скръб. Светът около вас се чудеше къде е вашия Бог, и защо страдате толкова много.

„Радостно посрещайте разграбването на имота си“ (стих 34). Помислете за това: Евреите християни бяха хвърлени в затвора, и техните братя по вяра бяха затворени там. Те изгубиха прекрасните си къщи, всичките си мебели и дрехи – всичките си земни блага.

Тук, в Америка, скоро може да стигнем и до там. Ще постъпите ли така, както направиха евреите християни? Писанието казва, че те не само издържаха изпитанието, но и с радост го издържаха! Какво имаха евреите, което им помогна да останат радостни в подобни изпитания? Отговорът е в стих 34: „като знаете, че вие си имате по-добър и траен имот“. Погледът им беше насочен към връщането на Исус! Те живееха за вечността!

Те не оставиха увереността си в Бога, когато всичко това се случваше. Напротив, те имаха същите обещания, които имаме и ние, и те се довериха на Бога за тях.

„Припомняйте си още за първите дни“ (стих 32). Авторът на Евреи призова тези вярващи да погледнат назад и да си спомнят Божието избавление!

Наскоро една скъпа християнка ми каза как преди десет години нейният съпруг загубил процъфтяващият си бизнес. Двамата били на почти петдесет години, когато загубили всичко. Макар и на късен етап от живота си, те трябвало да започнат отначало, буквално от нищото. Затова те се преместили в малък апартамент, молели се заедно и растели в Господа.

Тя ми свидетелстваше: „Никога през изминалите десет години Господ не ни е разочаровал. Това бяха десет от най-щастливите, най-продуктивните години от живота ни. Бог използва всички трудности, за да ни събере, докато много от нашите приятели се разделяха и развеждаха“.

„Ние не харчим много, защото нямаме много. Но сега е по-добре, отколкото когато имахме всичко. Имаше моменти, когато се нуждаехме от \$10 000 и Бог посрещна тази нужда. Когато поглеждаме назад, виждаме Божиата вяроност. Той ни прекара през всичко!“

Скъпи светии, Бог винаги превежда Своите чада! Не казвам, че няма да преминете през трудни места, и вероятно дори ще загубите работата си или къщата си. Всички трябва да сме готови за това. Но Библията ни казва: „И тъй, не напускайте дръзновението си, за което имате голяма награда.“ (Евреи 10:35).

„Защото ви е нужно търпение, та, като извършите Божиата воля, да получите обещаното. Защото още твърде малко време и ще дойде Тоя, Който има да дойде, и не ще се забави. А който е праведен пред Мене, ще живее чрез вяра“ (стихове 36-38).

Няма значение колко трудно става, защото няма да трае дълго; Исус ще дойде отново! И независимо от това дали ще дойде или не по време на изпитанието ти, той обещава, че ще те избави.

Това е единствения начин, по който ти и аз ще оцелеем:

Трябва да се доверим на нашия Бог, че Той ще се погрижи за тези, които зависят от Него

Тези, които се отдръпват поради страх и неверие, ще стигнат до погубление: „ония, които се дърпат назад, та се погубват” (стих 39). Бог няма удоволствие в тях. Те ще се провалят и ще завършат в тъмнина и объркване.

Виждам такова отдръпване в толкова много хора днес. Те нямат вяра и не оставят себе си на Христовата грижа. Виждат себе си като безпомощни, забравени и изоставени деца. Те не са хвърлили на Господа, казвайки: „Да, аз съм безпомощен, но съм дете на Всемогъщия Бог!”

Възлюбени, аз имам любящ Отец, Който никога няма да ме разочарова. Затова няма да Го обвинявам, че ме разочарова! Той ще ми помогне, по един или друг начин. Може и да не живея така, както съм свикнал, но ако Той снабдява всичко и поддържа вярата ми, аз ще имам радостта, щастието, мира и всичко, от което се нуждая!

Докато четете това, вие може би сте изправени пред неясно бъдеще. Вероятно не знаете това, което ще ви предстои след малко, в кариерата ви или в семейството ви. Може да сте в ситуация, която изисква от вас да се изправите пред невъзможното.

Точно в този момент Святият Дух ви призовава към детско доверие във вашия Отец. Той ви подканва да се оставите на Него в пълна безпомощност. И Той ви призовава да помните следното: Вие сте дете на Всемогъщия Бог!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1969 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Where Have All The Children Gone](#)